

[Hoff.]

er saa afgørende, at den aar Ungdommen til at søge bort fra Landet og ind til Byerne. Det er ganske sikkert paa helt andre Punkter, der skal sættes ind. Det væsentlige er at sikre, at de unge faar større Chancer for at faa deres egen Bedrift. Det er væsentligt, at man sikrer Landarbejderen større Tryghed, saaledes at han kan skabe sig en Fremtidsstilling, og sikrer ham gode Boligforhold. Det vil sikkert ogsaa blive nødvendigt, at man i langt højere Grad kommer ind paa et Samarbejde om Mekanisering inden for Landbruget, saa at man kan klare sig trods den manglende Arbejdskraft uden at skulle investere alt for enorme Summer i en Mekanisering.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Chr. A. Christiansen), som mener, at Ungdommen paa Landet staar tilbage for Ungdommen i Byerne, at jeg har Indtryk af, at det nærmest er det modsatte, der er Tilfældet. Naar man har Lejlighed til at træffe unge, som vil have en lidt videregaaende Uddannelse, oplever man Gang paa Gang, at de dygtigste, de mest vaagne og de, som har de solideste Kundskaber, er dem, der kommer fra Landet. I Byerne er Kundskabstilegnelsen i mange Tilfælde mere overfladisk, mere spredt, og jeg tror ikke, at man fra Byernes Side her har noget som helst at lade Landboudommen høre.

Det er foreslaaet, at denne Sag skal i Udvalg, og jeg vil haabe, at der i alt Fald kan komme noget ud af dette Udvalgsarbejde. Jeg vil derfor ikke paa Forhaand sige, at den Betænkning, som kommer til at foreligge, ikke kan gøres til Genstand for videre Behandling her, men foreløbig maa jeg i alt Fald sige, at i den Skikkelse, hvori dette Forslag er forelagt, kan vi ikke gaa med til det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Chr. A. Christiansen): Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup brugte Udtryk som „manglende Realitetssans“, „Ansvarsløshed“, „Overdrivelse“ o. s. v. Man skulde næsten tro, at Lynet var slaaget ned i Venstres Lade. Men det kom ikke helt bag paa os. Vi har jo før overværet Diskussioner angaaende Arbejdstiden i Landbruget, og vi kender for saa vidt Tonen. Jeg beklager dog, at denne Tone ogsaa skal være den herskende i dette høje Ting. Det er efter min Opfattelse et Omraade, hvor man skulde kunne drøfte Tingene roligt og koldblodigt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup hævder, at Lovforslaget skulde have været

kaldt Forslag til Lov om at formindske Landbrugets Produktion. Jeg har Indtryk af, at det vistnok er unødvendigt for vort Parti at stille Forslag desangaaende. Jeg har set i Bladene i de sidste Dage, at baade Gaardejer Byriel, og maaske ogsaa flere andre, selv udmærket kan besørge en Nedsættelse af Svineproduktionen, hvis det bliver nødvendigt. Det, vi taler om her, er en Kategori af Arbejdere i det danske Samfund, som er forurettet gennem Aarene, arbejdstidsmæssigt set.

Det ærede Medlem sagde, at der var stor Mangel paa Arbejdskraft. Ja, jeg skal ikke nægte, at de sidste Dages officielle Bekendtgørelser fra Arbejds- og Socialministeriet maaske giver Ret til Formodning om, at noget saadant skulde være Tilfældet; men den officielle Arbejdsløshedsstatistik viser 81 000 arbejdsløse, og Dansk Arbejdsmandsforbund hævder 40 pCt., som jo vilde give Tal, der overstiger de nævnte 81 000; det siger noget andet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup mente, at en Nedsættelse af Arbejdstiden vilde betyde en Forminskelse af Produktionen paa 25 pCt. Det kan kun være en Formodning. Jeg har i mit første Indlæg nævnt, at Arbejdsintensiveringen i Industrien er gaaet kraftigt frem, efter at Arbejdstiden var nedsat til 8 Timer. Det er ikke umuligt, at det med den fremadskridende Mekanisering af Landbruget og med en kortere Arbejdstid vilde være muligt at intensivere Arbejdskraften betydeligt.

Man skal vente med at fremsætte Lovforslag angaaende Arbejdstiden i Landbruget, indtil Landbrugets Forrentningsprocent er af en saadan Højde, at Landbruget selv kommer og tilbyder en Nedsættelse af Arbejdstiden! Saa er jeg bange for, at det ikke bliver i vor Tid eller vore Børns Tid.

Det ærede Medlem inviterede mig til at komme ud paa hans Egn for at se, hvorledes Ungdommen morer sig om Aftenen. Jeg formoder, at det er saadan, som jeg har hørt det karakteriseret f. Eks. ved Ordet af de fynske Piger, der siger: Natten er vor egen. Det er muligt, at det ogsaa er saadan paa den Egn, men jeg er overbevist om, at dette Natteliv ikke florerer, før Solen er gaaet ned. Det skulde gerne være saadan, at man ikke, som jeg nævnte det i min indledende Tale, arbejdede fra Solopgang til Solnedgang og efter den Tid skulde ud paa sin egen Boldgade.

Angaaende Ungdommens Sundhedstilstand paa Landet vil jeg nævne, at det er officielt bevist — i hvert Fald igennem Under-